

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/100/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720202993
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3720202993.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyho v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X, zastúpeného Mgr. Vladimírom Karáskom, advokátom so sídlom v Považskej Bystrici, Stred 60/55, proti žalovaným: 1/ C. D. E., nar. XX.XX.XXXX a 2/ A. F. E., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom G. XXXX/XX, H., obom zastúpeným Mgr. Jozefom Gáplovským, advokátom so sídlom v Dubnici nad Váhom, A. Kmeťa 358/2, o zaplatenie 2.669,51 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu a žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. júla 2022, č.k. 6C/49/2020-261, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. a v závislom výroku IV. o trovách konania potvrdzuje.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie 606,98 eur. Výkonom II. uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 655,54 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.262,52 eur od 13.11.2020 do 27.01.2021 a 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 655,54 eur od 28.01.2021 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výkonom III. vo zvyšku žalobu zamietol a výkonom IV. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaných zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 2.669,51 eur s príslušenstvom. Žalobca v žalobe tvrdil, že je podielovým spoluvlastníkom pozemku, na ktorom sa nachádzajú stavby, ktoré vlastnili v minulosti žalovaní (bezpodielovo), čo vyplývalo z kúpnej zmluvy zo dňa 22.03.2012 a zo zápisu na príslušnom liste vlastníctva. Zároveň mal za to, že žalovaní vlastnili aj cesty a spevnené plochy, ktoré sú tiež stavbami. Tým, že žalovaní mali v žalovanom čase na jeho pozemkoch umiestnené stavby, tak sa užívaním týchto pozemkov na jeho úkor bezdôvodne obohatili. Žalovaní žiadali žalobu zamietnuť a uviedli, že skutočnú výšku bezdôvodného obohatenia v sume 606,98 eur, ktoré preukázateľne vzniklo, žalobcovi uhradili po tom, ako si uvedené právo uplatnil, a to dňa 28.01.2021. V prevyšujúcej sume považovali nárok žalobcu za nedôvodný, nakoľko označené pozemky neužívali. Žalobca podaním zo dňa 12.05.2021 vzal žalobu späť čo do zaplatenia sumy 606,98 eur z dôvodu jej úhrady žalovanými dňa 28.01.2021 a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Súd prvej inštancie preto podľa § 145 ods. 1 v spojení s ust. § 146 ods. 1 CSP konanie v časti o zaplatenie sumy 606,98 eur aj bez súhlasu žalovaných, keďže uhradili túto sumu pred prvým pojednávaním, zastavil. Súd svoje rozhodnutie vo veci samej odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2, § 456, § 458 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Súd mal za nesporné, že žalovaní boli v rozhodnom období od 13.11.2018 do

13.11.2020 bezpodielovými spoluvlastníkmi stavieb - kravína (s rozlohou 993 m²), žumpy (s rozlohou 102 m²), ako aj rampy C (s rozlohou 92 m²) a betónovej plochy D (s rozlohou 46 m²), nachádzajúcich sa na parcelách, ktoré žalobca vlastní v podiele XX/XX-XX a v rozhodnom období od 13.11.2018 do 13.07.2020 aj bezpodielovými spoluvlastníkmi stavby - odchovne mladého dobytká (s rozlohou 1.064 m²), nachádzajúcej sa na parcele, ktorú žalobca vlastní v podiele 1/2. Bezdôvodné obohatenie žalovaných 1/, 2/ bolo súdu prvej inštancie dané už zo samotného titulu vlastníckeho práva k stavbám na cudzích pozemkoch. Nespornou sa v priebehu konania stala tiež všeobecná hodnota nájmu týchto pozemkov, ktorú strany sporu ustálili na sumu 0,52 eur/m²/rok. Žalovaní v priebehu konania uznali, že sa na úkor žalobu obohatili celkom vo výške 1.262,52 eur. Preto súd prvej inštancie zaviazal žalovaných na zaplatenie časti bezdôvodného obohatenia vo výške 655,54 eur (celková výška bezdôvodného obohatenia 1.262,52 eur - uhradená/späťvzatá časť 606,98 eur), ktorú žalovaní uznali (a podľa ich vyjadrenia aj poukázali žalobcovi), v ktorej časti však žalobca nevykonal dispozíciu so žalobou, keďže túto ešte nemal preukázateľne uhradenú. Vzhľadom k tomu, že žalovaní sa preukázateľne dostali s úhradou sumy 1.262,52 eur do omeškania, súd prvej inštancie priznal žalobcovi aj príslušný zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne (zo sumy 1.262,52 eur od 13.11.2020 do 27.01.2021 a zo sumy 655,54 eur od 28.01.2021 do zaplatenia. V časti žalobcom žiadaných úrokov z omeškania prevyšujúcich priznané úroky z omeškania súd žalobu zamietol. Žalovaní sú manželia, preto ich súd zaviazal na plnenie podľa § 145 Občianskeho zákonníka spoločne a nerozdielne. Súd ďalej uviedol, že spornou medzi stranami zostala len skutočnosť, či sa žalovaní bezdôvodne obohatili v súvislosti s vlastníctvom či užívaním príľahlých plôch a prístupových ciest, ktoré boli v znaleckom posudku I. H. označené ako panelová plocha A o výmere 326 m², panelová plocha B o výmere 646 m², prístupová cesta ku kravínu - spevnená plocha E o výmere 196 m², prístupová cesta poza kravín - spevnená plocha F o výmere 221 m², prístupová cesta k odchovni mladého dobytká - spevnená plocha G o výmere 128 m², prístupová plocha k odchovni mladého dobytká - spevnená plocha H o výmere 26 m², prístupová cesta ku kravínu a k odchovni mladého dobytká - spevnená plocha I o výmere 347 m² a k betónovej ploche bez označenia o výmere 469 m² nachádzajúcej sa na parcele č. XXX. Žalobca tvrdil, že žalovaní sú vlastníci ciest a spevnených plôch (podľa jeho názoru stavieb) na základe kúpnej zmluvy zo dňa 22.03.2012. Žalovaní uvedené popreli a tvrdili, že kúpnu zmluvou nadobudli iba plochu C a plochu D s tým, že ostatné plochy nikdy nevlastnili ani nevyužívali. Dôkazné bremeno na preukázanie vlastníctva plôch a ciest A, B, E až I, ako aj betónovej plochy bez označenia zo strany žalovaných zaťažovalo žalobcu. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno, že žalovaní boli v rozhodnom období vlastníckymi prístupových ciest a spevnených plôch a tiež nepreukázal, že by žalovaní v rozhodnom období užívali stavby a s tým spojené príľahlé cesty a spevnené plochy. Vychádzajúc z kúpnej zmluvy zo dňa 22.03.2012, jej predmetom boli stavby, a to súp. č. XX na parcele č. XXX (kravín), súp. č. XXX na parcele č. XXX/X (žumpa), súp. č. XXX na parcele č. XXX/X (odchovňa mladého dobytká), s príslušenstvom (a to, okrem iného žumpa s kanalizáciou napojenou na predmetnú stavbu, betónová plocha nachádzajúca sa na parcele č. XXX) a spevnené plochy. Bez ohľadu na skutočnosť, že v bode III. kúpnej zmluvy boli prevodom vlastníckeho práva k stavbám uvedené aj oplotenia, betónové plochy a spevnené plochy, nemožno ustáliť, v akom rozsahu boli tieto bližšie nešpecifikované plochy predmetom zmluvného prevodu vlastníckeho práva a bez pochybností nie je ani možné ustáliť, na ktorých pozemkoch sa tieto plochy nachádzajú, pričom z listu vlastníctva č. XXX je zrejmé, že žalovaní sú vlastníckymi len stavby súp. č. XX (kravín), stojacej na parcele č. XXX, stavby súp. č. XXX (žumpa), stojacej na parcele č. XXX/X, a stavby súp. č. XXX (odchovňa mladého dobytká), stojacej na parcele č. XXX/X, k.ú. E.. Súd prvej inštancie poukázal na to, že § 70 katastrálneho zákona upravuje hodnovernosť a záväznosť údajov uvedených v katastri nehnuteľností, pokiaľ nie je preukázaný opak a žalobca nepreukázal, že žalovaní sú vlastníckymi aj príľahlých a prístupových ciest a plôch k stavbám v ich vlastníctve. Bez preukázania ďalších skutočností nemožno založiť právny záver o existencii vlastníckeho práva žalovaných aj k príľahlým plochám a cestám, keď nebolo v kúpnej zmluve bližšie špecifikované, o aké konkrétne plochy a cesty ide, na akých parcelách sa nachádzajú, v akom sú rozsahu a v neposlednom rade nie sú zapísané ako vlastníctvo žalovaných v liste vlastníctva č. XXX. Vlastnícke právo žalovaných nemožno odvodiť ani z ponuky na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu zo dňa 13.08.2013, kde mali žalovaní uviesť okrem iného, že sú vlastníckymi všetkých spevnených plôch a ciest (rovnaký právny názor vyslovil aj Krajský súd v Trenčíne v skutkovo a právne obdobnej veci vedenej medzi rovnakými stranami sporu, v uznesení zo dňa 20.04.2022, č.k.

5Co/2/2022-203). Uvedené platí rovnako aj pre betónovú plochu bez označenia, nachádzajúcu sa na parcele

č. XXX, ktorá je síce špecifikovaná v kúpnej zmluve zo dňa 22.03.2012, avšak ani táto skutočnosť sama o sebe nepreukazuje, že sa jedná o vlastníctvo žalovaných. Žalobca tvrdil, že táto má charakter stavby v zmysle občianskoprávných predpisov, čo žalovaní spochybnili. Súd prvej inštancie preto posudzoval, či tieto cesty a spevnené plochy možno považovať za stavbu. Uviedol, že spevnené plochy A, B, G a H tvoria obslužné komunikácie a prístupové plochy

k objektom kravína a odchovne mladého dobytka a spevnené plochy E, F a I prístupové (účelové) komunikácie pre objekty kravína a odchovne mladého dobytka (ZP str. 6). Na betónovej ploche bez označenia na nachádzajú senážne vaky, asfaltová drť, vlečka za traktor, sejačka (fotografie v ZP str. 13). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že tieto plochy nepredstavujú stavby, ale predstavujú súčasť pozemku. Vychádzal primárne zo znaleckého posudku č. X/XXXX I. A. J., H., znalca z odboru stavebníctvo, ktorý popísal charakter ciest a spevnených plôch tak, že „povrch je silne znečistený, takže nebolo možné jednoznačne stanoviť charakter plochy, možno však predpokladať, že je tvorený betónovými panelmi, prípadne v kombinácii s betónovou vrstvou, resp. dobetónávkou“ (ZP str. 15). Súd prvej inštancie zdôraznil, že aj v zmysle ustálenej judikatúry sa nejedná o stavbu v zmysle občianskoprávných predpisov, ale o súčasť pozemku, na ktorom sa nachádza, resp. o výsledok stavebnej činnosti, ktorý nie je vecou v právnom slova zmysle, teda nie je spôsobilým predmetom občianskoprávných vzťahov, vrátane vlastníckeho. Znalec I. J., H. ďalej konštatoval, že spevnené plochy (A, B, G až I, ako aj betónová plocha na parcele č. XXX) zasahujú do pozemkov len povrchovo, teda nie sú spojené so zemou pevným základom, čo tiež potvrdzuje, že sa nejedná o nehnuteľnosti (stavby v zmysle občianskoprávných predpisov). Ďalej znalec uviedol, že oddelením spevnených plôch od pozemkov šetrným spôsobom by nemalo dôjsť k nadmernému mechanickému poškodeniu povrchu pozemkov. V tejto súvislosti súd uviedol, že súčasť pozemku sa nepovažuje za samostatnú vec, i keď je po technickej stránke oddeliteľná. Vlastnícke právo k pozemku nemožno platne previesť bez jeho súčastí a naopak, neplatnou je zmluva o samostatnom prevode súčasti bez pozemku ako veci hlavnej. V kúpnej zmluve však nie je potrebné uvádzať, že sa pozemok prevádza vrátane jej súčastí a v zmluve nie je ani potrebné výslovne uvádzať súčasť pozemku. Súčasti pozemku sa totiž do katastra nehnuteľností nezapisujú. Preto súd prvej inštancie konštatoval, že ak predmetom kúpnej zmluvy zo dňa 22.03.2012 boli spevnené plochy (vrátane betónovej plochy bez označenia), je v tejto časti kúpna zmluva neplatná, keďže súčasť veci nemôže byť samostatným predmetom prevodu bez pozemku ako veci hlavnej. Súd prvej inštancie tak uviedol, že nebolo preukázané vlastnícke právo žalovaných aj k príľahlým a prístupovým cestám a plochám, vymedzeným

v znaleckom posudku č. XX/XXXX ako plochy a cesty A, B, E až I, vrátane betónovej plochy bez označenia, nachádzajúcich sa na pozemkoch vo vlastníctve žalobcu. Preto podľa názoru súdu nebolo možné vychádzať z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8Cdo/186/2018, na ktoré sa odvolával žalobca a uznať nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia bez preukázania, že žalovaní v rozhodnom období reálne užívali stavby v ich vlastníctve a s tým spojené príľahlé plochy a prístupové cesty A, B, E až I, vrátane betónovej plochy bez označenia. Dôkazné bremeno na preukázanie užívania plôch a ciest A, B, E až I zo strany žalovaných zaťažovalo žalobcu, ktorý však nepreukázal, že by žalovaní v rozhodnom období užívali stavby a s tým spojené aj príľahlé spevnené plochy a prístupové cesty. Súd prvej inštancie preto vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Rozhodnutie o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP, teda podľa zásady úspechu a zásady zavinenia na zastavení konania. Úspech oboch strán považoval za približne rovnaký, preto rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti výrokom II. a IV. rozsudku podali v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalovaní. Uviedli, že na pojednávaní dňa 22.06.2022 predložili súdu doklad o úhrade čiastky 655,54 eur žalobcovi prostredníctvom poštového poukazu. To, že žalobca sa na pojednávaní nevedel vyjadriť, či platbu už prijal alebo nie, nič nemení na tom, že táto čiastka mu bola riadne uhradená, nakoľko im ju K. H. nevrátila, teda žalobca si sumu

655,54 eur musel prevziať. Ak aj žalobca nevykonal dispozitívny úkon späťvzatia žaloby v tejto časti, nič to nemení na nedôvodnosti žaloby v danej časti po vykonaní platby. Žiadali preto výrok II. napadnutého rozsudku zmeniť a žalobu v časti o zaplatenie sumy 655,54 eur zamietnuť a zmeniť aj výrok IV. o náhrade trov konania a žalobcu zaviazat' na zaplatenie alikvotnej časti vzniknutých trov konania.

3. Proti výrokom II., III. a IV. rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie podľa § 365

ods. 1 písm. h) CSP. Uviedol, že na preukázanie opodstatnenosti svojho nároku predložil súdu prvej inštancie dňa 09.06.2022 ďalšie doklady, z ktorých vyplýva, že v areáli E. B. E. boli v roku 1982 povolené, vystavané a skolaudované stavby ciest na trase A, B, C. Samotná technická správa obsahuje aj konkrétne stavebné úpravy. Jedná o stavby spojené so zemou pevným základom, a teda sa jedná v prípade spevnených plôch v tomto dvore o stavby v zmysle občianskoprávných predpisov. Tomu preukázateľne zodpovedá spôsob prevedenia, najmä prevedenie podložia v zmysle príslušných stavebných predpisov. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že posudzovanie charakteru stavieb z občianskoprávneho hľadiska je otázkou výlučne právnou a nie skutkovou a je na posúdení súdu a nie znalca. Posúdenie tejto otázky nie je výlučne vecou právnou, ale aj otázkou skutkovou a odbornou. Znalec I. J., H. popísal charakter spevnených plôch v tom zmysle, že odstránenie si vyžaduje jednoznačne stavebné úpravy pozemkov a ich odstránenie nie je bez narušenia podstaty pozemkov možné. Sám súd na zodpovedanie tejto otázky potreboval posúdenie znalca a jeho závery o vykonaných stavebných činnostiach, ktoré je potrebné vykonať, ak by sa mali tieto plochy odstrániť. Je potom nelogické, zmätočné

a odporujúce si odôvodnenie, že zodpovedanie otázky, či tieto spevnené plochy sú stavbou v zmysle občianskoprávných predpisov (teda spojené so zemou pevným základom), je otázkou právnou a nie na znalca, keď na jej posúdenie si dal vypracovať dôkladný znalecký posudok, navyše nad rozsah svojich oprávnení, keďže presiahol zákonný rámec dokazovania. Rovnako aj dovodzovanie „pravdepodobných“ záverov zo znaleckého posudku ohľadne odstránenia dotknutých spevnených plôch v jeho neprospech, nie je správne. Takýto predpoklad, s tým, že konkrétna odpoveď znalca nebola poskytnutá, nemôže dovodiť konkrétny záver, že sa o stavby nejedná a mať prednosť pred riadne zadováženými dokladmi, ktoré charakter spevnených plôch jednoznačne preukazujú. Týmto zadováženými podkladmi sú: odborné vyjadrenie

I. L., záver znaleckého posudku I. J., H. s tým, že na tieto je potrebné vzhliadať objektívne, odborne a v celku, nie čiastkovým vynímaním jednotlivých informácií, ako aj doklady predložené do konania dňa 09.06.2022 (stavebné povolenie, následné kolaudačné rozhodnutie z roku 1982 a technická správa). Iba z nich je možné vychádzať,

tzn. uviesť, z čoho je táto stavba presne tvorená, pričom závery znalca bez toho, aby sa skutočne aspoň časť odstránenia stavieb vykonala, nie sú v tomto smere úplne jednoznačné. V prípade, ak by bolo potrebné spevnené plochy a cesty odstrániť, boli by jednoznačne potrebné špecifické stavebné práce a ťažké mechanizmy, čo uviedol aj znalec. Keďže v prípade spevnených plôch a ciest ide o stavby, je podľa neho vyriešená s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.06.2019, sp. zn. 8Cdo/186/2018, aj otázka užívania jeho pozemku (stačí, že stavby sú umiestnené na jeho pozemku). Ďalej uviedol, že v prípade spevnených plôch v predložených dokladoch dňa 09.06.2022 (stavebné povolenie, kolaudačné rozhodnutie z roku 1982

a technická správa) a dotknutých spevnených plôch v tomto spore, vrátane spevnenej plochy na parcele č. XXX, sa jedná o ten istý a totožný areál, kde je od roku 1982 skolaudovaná predloženým právoplatným kolaudačným rozhodnutím len jediná stavba, a to stavba ciest

A, B, C, spevnených plôch vrátane odvodnenia povrchových vôd, a teda o iné cesty a spevnené plochy riadne povolené, vystavané a skolaudované v areáli E. B. E. sa jednať ani nemôže. Takisto, že sa v prípade ciest a spevnených plôch jedná o stavby, uviedol vo svojom odbornom vyjadrení aj znalec I. L.. Tento dôkaz považuje za dôležitý

a zásadný. On už nemá akým iným hodnovernejším spôsobom preukázať, že sa jedná o stavby. Uviedol, že pre posúdenie, či sa jedná o totožné plochy v rozhodnutí a v tomto spore, sa nevyžaduje ich presná špecifikácia ani konkrétna výmera, nakoľko ju neobsahuje ani samotné kolaudačné rozhodnutie, ani stavebné povolenie a nevyplýva to ani zo zakreslenia na evidovanej katastrálnej mapke. Stavba trasy A, B, C v kolaudačnom rozhodnutí, zahŕňa jednoznačne aj všetky spevnené plochy v areáli E. B. E. a koreluje s cestami a spevnenými plochami dotknutými v danom spore, o čom do konania predložil početné množstvo dokumentácie. Zhodnosť tejto stavby potvrdzuje aj zobrazenie na katastrálnej mape. Takýmto stavbám (cesty a spevnené plochy) sa za vtedajšej právnej úpravy nepridelovalo súpisné číslo a taktiež sa takéto stavby ani nezapisovali do katastra nehnuteľností; evidovali sa len spôsobom zakreslenia v katastrálnej mape, čo preukázal snímkom z katastrálnej mapy. Keďže sa takéto stavby (cesty a spevnené plochy), ktorým nebolo pridelené súpisné číslo, evidovali len v súbore geodetických informácií, nesúhlasí s názorom súdu v tom zmysle, že na prevod vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam (spevnené plochy

A, B, E až I vrátane betónovej plochy na parcele č. XXX) sa vyžaduje okrem zmluvy o prevode vlastníctva aj vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Žalovaní preto nadobudli do svojho vlastníctva cesty a spevnené plochy kúpnu zmluvou zo dňa 22.03.2012. Mali vôľu nadobudnúť a

aj nadobudli všetky spevnené plochy, ako aj betónovú plochu na parcele č. XXX bez toho, aby sa špecifikácia, ich rozsah a výmera konkretizovali, nakoľko tieto neboli špecifikované výmerou, rozsahom ani inou identifikáciou v jedinom existujúcom kolaudačnom rozhodnutí z roku 1982, v stavebnom povolení, ktoré mu predchádzalo, či v technickej správe. Žalovaní si boli vedomí svojho vlastníctva, a to aj vzhľadom na ponuku na odkúpenie ich spoluvlastníckeho podielu p. E. zo dňa 13.08.2013. Ani odôvodnenie rozhodnutia ohľadne neplatnosti kúpnej zmluvy v tejto časti, z dôvodu, že súčasť veci nemôže byť samostatným predmetom prevodu bez pozemku ako veci hlavnej, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nie je správne a zakladá nesprávne rozhodnutie vo veci samej. Ak žalovaní tvrdili, že časť ciest v areáli bývalého hospodárskeho dvora E. je majetkom spol. PLAST POWER, s.r.o. a časť sú poľné cesty, tak podľa neho v priebehu konania nepredložili jediný spôsobilý titul o nadobudnutí vlastníckeho práva k týmto cestám, či spevneným plochám, ani doklad o charaktere ich spracovania, ktorý by tomu svedčal, nie je potom možné vyvodiť záver, že on ako žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania vlastníckeho práva k cestám a spevneným plochám, keď na rozdiel od žalovaných predložil riadne zavkladovanú kúpnu zmluvu, ako aj množstvo ďalších dokumentov, ktoré o tejto skutočnosti svedčia. Ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s tým, že cesty a spevnené plochy predstavujú súčasť pozemku. Ak by sa vychádzalo zo zmätočných a vzájomne si odporujúcich záverov súdu prvej inštancie, tak by sa dospelo k tomu, že každá stavba je odstrániteľná zo zemského povrchu a žiadna stavba nespĺňa charakter stavby v zmysle občianskoprávných predpisov; že každú stavbu, ak odstránime šetrným spôsobom, nemalo by dôjsť k nadmerným škodám a že za žiadnych okolností nie je možné pevné spojenie so zemou, a to aj napriek objektívnym stavebným rozhodnutiam a vyjadreniu znalca o charaktere spevnených plôch a ich materiálovom zložení a vstavaní do zeme. Jednoznačne sa podľa neho v prípade spevnených plôch nejedná o súčasť pozemku. Početné dôkazy preukazujú status, vyhotovenie a presné zloženie spevnených plôch, tzn., že sa jednoznačne jedná o stavby v zmysle stavebnotechnickej aj občianskoprávnej roviny, t.j., že sú spojené pevným základom so zemou a ich prípadné odstránenie by spôsobilo zásadný zásah do práv vlastníka pozemku. Poukázal na starú vyhlášku Úradu geodézie, kartografie a katastra SR č. 79/1996 Z.z., podľa ktorej cestné teleso ani iná spevnená plocha nie je predmetom evidovania v súbore popisných informácií na liste vlastníctva, a teda tieto nemožno zapísať na základe geometrického plánu a ostatných dôkazných materiálov ako stavbu. Nie je teda ani možné vyžadovať špecifikáciu ciest a spevnených plôch, ako je to v prípade prevodu nehnuteľností evidovaných v súbore popisných informácií katastra, ak súbor geodetických informácií tieto údaje neobsahuje, už vôbec nie vyžadovať vklad do katastra nehnuteľností na podklade zmluvy. Nie je možné ani tvrdiť, že pri prevode ciest a spevnených plôch na žalovaných malo byť uvedené parcelné číslo, keď podľa snímky z katastrálnej mapy tieto spevnené plochy a cesty na zobrazení z katastrálnej mapy nemajú žiadne vlastné parcelné číslo, ani mapovú značku, kód a druh pozemku a ani kód využitia pozemku. Na základe uvedeného mal za to, že žalovaní platne nadobudli vlastníctvo k cestám a všetkým spevneným plochám už na podklade uzavretej zmluvy, ktorú predložil do konania. Ako žalobca teda uniesol dôkazné bremeno všetkými predloženými dôkazmi, a to čo do titulu, rozsahu a spôsobu nadobudnutia vlastníctva žalovanými 1/, 2/, ako aj to, že cesty a plochy A, B, E až I a betónová plocha na parcele č. XXX sú nehnuteľnosti podľa občianskeho práva a nie príslušenstvo pozemku. Na základe uvedeného žiadal rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmeniť tak, že žalovaným súd uloží povinnosť zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 1.406,99 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.669,51 eur od 13.11.2020 do 27.01.2021, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.062,53 eur od 28.01.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a zároveň mu prizná voči žalovaným nárok na náhradu trov konania.

4. K odvolaniam strán vzájomné vyjadrenia neboli podané.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch II. a III. a v závislom výroku IV. o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o zastavení konania v časti o zaplatenie 606,98 eur napadnutý nebol, preto je v tejto časti právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý (§ 367 ods. 2 CSP).

7. Odvolací súd sa najskôr zaoberal odvolaním žalovaných voči výroku II. rozsudku. Žalovaní v odvolaní namietali, že v priebehu prvoinštančného konania uhradili žalobcovi sumu 655,54 eur prostredníctvom

poštového poukazu, ktorý predložili súdu prvej inštancie na pojednávaní dňa 22.06.2022. Uviedli, že na uhradení tejto sumy je irelevantné, že žalobca sa nevedel na pojednávaní vyjadriť, či platbu prijal alebo nie. Táto suma bola riadne uhradená na adresu žalobcu, nakoľko im ju K. H. nevrátila. Ak aj žalobca nevykonal dispozitívny úkony späťvzatia žaloby, neznamená to, že v časti žaloby o zaplatenie tejto sumy je po jej úhrade žaloba dôvodná.

8. S uvedenými námietkami žalovaných sa odvolací súd nestotožňuje. Je potrebné uviesť, že pri úhrade peňažného dlhu prostredníctvom poštového podniku platí ust. § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

9. Z ust. § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že poštový poukaz ešte nepreukazuje splnenie dlhu. Poštový poukaz predstavuje iba potvrdenie pošty vydané odosielateľovi o poukázaní platby (§ 32 ods. 2 písm. c) zákona č. 324/2011 Z.z. o poštových službách). V zmysle § 31 ods. 3 zákona o poštových službách zároveň platí, že vlastníkom poukázanej platby, ak nie je inak dohodnuté v písomnej poštovej zmluve, je odosielateľ, a to až do dodania poštovej zásielky adresátovi (§ 31 ods. 3 citov. zákona).

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaní predložili na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 22.06.2022 poštový poukaz o poukázaní platby 655,54 eur žalobcovi, ktorý navyše predložili vo fotokópii (nie v origináli). Nepredložili však žiaden doklad, preukazujúci splnenie dlhu, hoci tak urobiť mohli. Na to správne reagoval právny zástupca žalobcu, ktorý na pojednávaní uviedol, že nemôže vykonať dispozíciu so žalobou (teda späťvzatie v tejto časti), nakoľko táto čiastka nebola žalobcovi pripísaná na účet, resp. mal správne uviesť, že mu nebola vyplatená v hotovosti. Súd prvej inštancie odročil pojednávanie (dňa 22.06.2022) na verejné vyhlásenie rozsudku na deň 13.07.2022. Žalovaní ani do tohto dňa nedoložili potvrdenie o splnení dlhu a toto napokon nedoložili ani v odvolacom konaní. Preto súd prvej inštancie vecne správne zaviazal žalovaných k úhrade uvedenej sumy, keďže žalovaní nepreukázali úhradu žalovanej sumy.

11. Odvolací súd preto považoval rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. za vecne správne.

12. Na základe odvolania žalobcu boli predmetom prieskumu odvolacieho súdu závery súdu prvej inštancie, podľa ktorých prejudiciálne posúdil cesty a spevnené plochy ako súčasť pozemku (v podielovom spoluvlastníctve žalobcu) a nie ako samostatné stavby, ktoré by vlastnícky patrili žalovaným.

13. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku vyčerpávajúco vymedzil teoretické podložie, ktoré umožnilo správnejšie uchopenie žaloby žalobcu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie ciest a spevnených plôch. V kontexte daných skutočností odvolací súd považuje za potrebné vymedziť v uvedenej veci podstatné prvky na dôkladné posúdenie odvolacích námietok žalobcu.

14. Na to, aby mohla stavebnou činnosťou vzniknúť stavba ako samostatná vec v právnom slova zmysle, je potrebné, aby predstavoval výsledok tejto stavebnej činnosti „vymedziteľný kus vonkajšieho sveta“ (nález Ústavného súdu ČR zo dňa 16.09.2007, sp. zn. II. ÚS 529/05). Existujú totiž „viaceré objekty, ktoré nie sú stavbami v zmysle občianskeho práva, pretože vzhľadom na svoj charakter nemôžu byť súčasne stavbou a pozemkom. Takými sú napríklad podľa ustálenej judikatúry komunikácie, ktoré predstavujú určité stvárnenie, resp. spracovanie povrchu zeme v dôsledku stavebnej činnosti“ (uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 18.03.2010, sp. zn. IV. ÚS 126/2010).

15. K posudzovaniu, či konkrétny výsledok stavebnej činnosti predstavuje samostatnú vec, alebo či predstavuje súčasť veci (pozemku), je nutné pristupovať vždy individuálne a s prihliadnutím ku všetkým okolnostiam prípadu (uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26.01.2005, sp. zn. 28Cdo/1534/2004). V tejto súvislosti je súd povinný vždy skúmať, či „s prihliadnutím k zvyklostiam, zachovávaným v právnom styku, ako aj s prihliadnutím k všeobecnej účelnosti existencie rôznych právnych vzťahov k pozemku a k objektu na ňom sa nachádzajúcim, prehlási určitý výsledok stavebnej činnosti za samostatnú vec, a teda za stavbu podľa predpisov občianskeho práva“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.10.2018,

sp. zn. 22Cdo/3259/2018).

16. Pri hodnotení výsledku stavebnej činnosti je podstatný spôsob vykonania, predovšetkým podložia (rozsudok Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 3Cdo/40/93). Avšak ani stavebné úpravy spevnením pozemku do hĺbky cca 50 až 80 cm automaticky nevedú k záveru, že ide o stavbu (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26.01.2005, sp. zn. 28Cdo/1534/2004).

17. Ak súd dospeje k záveru, že stavebná činnosť nevedla k vytvoreniu samostatnej stavby, je potrebné skúmať, či ide o súčasť pozemku alebo o hnutelnú vec (napr. panely voľne položené na pozemku - rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.10.2018, sp. zn. 22Cdo/3259/2018).

18. Z uvedeného vyplýva, že pre to, aby sa mohol výsledok stavebnej činnosti označiť za stavbu, musí sa jednať o samostatnú vec, vymedziteľnú a identifikovateľnú vo vonkajšom svete. Je potrebné hodnotiť, či má tento výsledok stavebnej činnosti vôbec rozumné právne opodstatnenie a svoj účel ako samostatnej veci. Musí sa dôkladne zvažovať, či je zmysluplné a rozumné vyhodnotiť výsledok stavebnej činnosti ako stavbu alebo ako súčasť pozemku, prípadne či predstavuje samostatnú hnutelnú vec.

19. Súčasne je potrebné dodať, že to, či určitý výsledok stavebnej činnosti je stavbou v právnom slova zmysle, je otázkou právnou, ktorú musí zodpovedať súd. Na vyriešenie tejto otázky nie je právne významné ani vydanie stavebného povolenia, resp. iného administratívneho rozhodnutia, a to z dôvodu, že „samotná skutočnosť, že pozemok bol upravený na spevnenej ploche spôsobom, pre ktorý stavebné predpisy vyžadujú stavebné povolenie, nerobí z tejto plochy samostatný predmet občianskoprávných vzťahov; ide len o súčasť pozemku“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 13.05.2003, sp. zn. 22Cdo/737/2002). V prípade, ak niektorá otázka, ktorá v konaní vyjde najavo a je potrebné jej zodpovedanie, je otázkou právnou, neznamená to, že jej podkladom nemôžu byť zistenia, ktoré vyplývajú zo znaleckého dokazovania. Práve opak sa častokrát deje a žiadnu nesprávnosť tento postup nevyjadruje. Tento postup je bežne akceptovaný aj judikatúrou, ktorá akcentuje, že „posúdenie, či provizórna panelová cesta je stavbou alebo súčasťou pozemku, je otázkou právnou napriek tomu, že sa súd pri jej riešení obvykle nezaobíde bez súčinnosti znalca“ (uvádzaný rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.10.2018, sp. zn. 22Cdo/3259/2018). Už uvedené konštatovania vylučujú správnosť odvolacej námietky žalobcu, podľa ktorej súd prvej inštancie uviedol, že posudzovanie charakteru stavby z občianskoprávného hľadiska je výlučne otázkou právnou, nie skutkovou a je na posúdení súdu, nie znalca.

20. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne posúdil, že cesty a spevnené plochy predstavujú súčasť veci podľa § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka, konkrétne pozemku. Posúdil jednak stavebné prevedenie týchto ciest ako výsledku stavebnej činnosti, pričom sa venoval aj ich právnej kvalifikácii ako súčasť pozemku.

21. Súd prvej inštancie správne vychádzal prioritne zo záverov znaleckého posudku č. X/XXXX znalca I. J., H. z odboru stavebníctvo, ktorý posúdil charakter týchto ciest a spevnených plôch. V tejto súvislosti neobstojí námietka žalobcu, že súd prvej inštancie neposúdil tieto spevnené plochy a cesty ako stavby, a to podľa stavebného povolenia, kolaudačného rozhodnutia a príslušnej technickej správy. Tieto administratívne rozhodnutia, ako už bolo zdôraznené, automaticky nespôsobujú, že výsledok stavebnej činnosti môže byť posúdený ako stavba. Zároveň je nutné dodať, že ani spevnenie podložia pozemku v hrúbke cca 30 cm nespôsobuje bez ďalšieho, že výsledok stavebnej činnosti môže byť posúdený ako stavba (vyššie spomenutá judikatúra dokonca ani raz takú hrúbku spevnenia podloženia nevyhodnotila automaticky ako stavbu). Odvolací súd pritom poukazuje na to, že tieto administratívne rozhodnutia boli vydané v roku 1982, pričom znalec I. A. J., H.. Posudzoval v znaleckom posudku uvedené spevnené plochy a cesty v roku 2021, t.j. po takmer 40-tich rokoch. Závery tohto znaleckého posudku preto vecne správne neustúpili do úzadia pri hodnotení dôkazov v prospech spomenutých administratívnych rozhodnutí.

22. V tejto súvislosti neobstojia ani odvolacie námietky žalobcu k hodnoteniu znaleckého posudku č. X/XXXX I. J., H. súdom prvej inštancie. Žalobca mal za to, že súd prvej inštancie jeho závery hodnotil selektívne, pričom neposúdil znalecký posudok vo väzbe na iné vykonané dôkazy, najmä na spomenuté administratívne rozhodnutia a odborné vyjadrenie I. L., v ktorom sa konštatuje, že cesty a spevnené plochy predstavujú stavbu.

23. Z predmetného znaleckého posudku vyplýva, že cesty a spevnené plochy sú tvorené najmä betónovými cestnými panelmi, dobetónávkou, asfaltom stmeleným kamenivom a štrkovou vrstvou. Znalec I. J., H. súčasne konštatoval, že na viacerých miestach sú cesty a spevnené plochy narušené a poškodené trhlinami, pričom spevnené plochy zasahujú do pozemkov iba povrchovo, v hrúbke zodpovedajúcej lokálnej hrúbke krytu a zhotovených podkladových vrstiev. Poškodenie a narušenie týchto ciest je poznateľné aj z fotografií, ktoré sú súčasťou uvedeného znaleckého posudku.

24. Je pravdou poukaz žalobcu na to, že znalec v uvedenom znaleckom posudku v niektorých častiach iba predpokladal niektoré svoje závery (najmä k časti betónovej plochy na parcele č. XXX), avšak odvolací súd zdôrazňuje, že tieto závery znalca žalobca v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nespochybnil. Urobiť tak však mohol, a to tým, že by žiadal znalca prostredníctvom súdu prvej inštancie, aby tieto svoje pravdepodobné závery ozrejmil, alebo postavil napevno, napr. dodatočným preskúmaním. Prípadne mohol žiadať o výsluch znalca na pojednávaní, čo rovnako žalobca neinicioval. Žalobca žiadal súd prvej inštancie iba o to, aby sa znalec vyjadril, či cesty a spevnené plochy predstavujú stavby, nakoľko sa k tomu znalec podľa jeho názoru nevyjadril (podanie žalobcu z č.l. 224). K tomu súd prvej inštancie správne zaujal stanovisko v napadnutom rozsudku v tom zmysle, že posúdenie, či výsledok stavebnej činnosti predstavuje stavbu, je otázkou, ktorú má zodpovedať súd, nie znalec, preto doplnenie znaleckého posudku súd prvej inštancie správne nenariadil, čo vysvetlil aj v bode 38 napadnutého rozsudku.

25. Odvolací súd sa zhoduje so súdom prvej inštancie aj v posúdení odborného vyjadrenia I. L. zo dňa 19.11.2020. Súd prvej inštancie správne postrehol, že toto odborné vyjadrenie sa vzťahuje k posúdeniu spevnených plôch z hľadiska stavebného zákona, teda I. L. posudzoval, či ide o stavbu podľa stavebného zákona. Preto toto vyjadrenie nemôže slúžiť k preukázaniu toho, či sa jedná o stavbu podľa Občianskeho zákonníka. Ako už bolo uvedené, to je otázkou právnou, teda otázkou vyhodnotenia skutkových okolností a podkladov zadovaných v spise, pričom samotný záver odborného posúdenia tieto skutkové okolnosti a podklady vôbec neponúka, resp. ani nevysvetľuje.

26. Odvolací súd súhlasí so súdom prvej inštancie, že v prejednávanom prípade stavebnou činnosťou nevznikla samostatná vec, ale stavebnou činnosťou sa iba pozemok upravil, čím vymedzené cesty a spevnené plochy predstavujú iba súčasť pozemku.

27. Tomuto vecne správne záveru súdu prvej inštancie zodpovedá aj znalecký posudok I. J., H. č. X/XXXX, z ktorého je zrejmé, že povrch týchto spevnených plôch a ciest je tvorený betónovými panelmi, asfaltom stmeleným kamenivom, prípadne betónovou vrstvou so štrkovými podkladmi. Aj z fotografií, nachádzajúcich sa v uvedenom znaleckom posudku je možné vyvodiť, že cesty a spevnené plochy nepredstavujú súvislé cesty v bežnom ponímaní. Obsahujú na viacerých miestach iba panely, prípadne asfaltové a štrkové časti, ktoré nepredstavujú samostatne vec v právnom zmysle, s ktorou by dávalo rozumný zmysel uvažovať oddelene od pozemku. Posúdením uvedených stavebných činností ako stavieb, by sa docielil iba neúčelný právny stav, ktorý by rozdrobil právne vzťahy medzi nimi a pozemkom, čo by však nedávalo žiadne rozumné opodstatnenie. Právne nakladanie (scudzenie, prípadné zaťaženie) s pozemkom by nebolo mysliteľné bez týchto súčastí, pričom navyše zo záverov uvedeného znaleckého posudku je zrejmé, že cesty a spevnené plochy sú na viacerých miestach poškodené, rozrušené, čo vyplýva aj z fotografií, ktoré sa v znaleckom posudku nachádzajú. To by vytvorilo iba neistotu, v ktorej časti ešte vôbec možno uvažovať o ceste a v ktorej nie. Nejde preto o súvislú cestu, ktoré by bolo možné považovať v súčasnosti za samostatnú vec tak, aby bolo akokoľvek rozumné s ňou nakladať bez pozemku, na ktorom leží.

28. Nemenej významné v tejto súvislosti sú zistenia vyplývajúce zo spisu. Stavebné práce vykonané na pozemku cca v roku 1982 mali spájať jednotlivé objekty uzatvoreného výrobného závodu. Stavebnou činnosťou mal byť preto pozemok upravený tak, aby mohol lepšie slúžiť svojim potrebám v danom čase a priestore. Účelom nebolo vytvoriť novú vec v právnom slova zmysle, s ktorou by bolo možné a akokoľvek účelné ďalej nakladať. Aj znalecký posudok č. X/XXXX deklaruje, že spevnené plochy zasahujú do pozemku len povrchovo. Z toho je potrebné vyvodiť, že už pri stavebných úpravách bolo zamýšľané, že budú predstavovať súčasť veci, a to pozemku.

29. Súčasťou veci podľa § 120 ods. 1 Občianskeho zákonníka je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. V prejednávanej veci bolo opodstatnene konštatované, že oddelením výsledku stavebnej činnosti by sa pozemok znehodnotil, čo prijal vo svojom znaleckom posudku č. X/XXXX aj znalec I. J., H.. Síce nie nadmerne, ale predsa, pričom znehodnotenie, ako to správne podotkol súd prvej inštancie, môže byť funkčné aj estetické, pričom minimálne k estetickému znehodnoteniu pozemku by nepochybne došlo. Tento záver znaleckého posudku nebol žalobcom nijako vyvrátený.

30. V tejto súvislosti nie sú namieste odvolacie námietky žalobcu, podľa ktorých, ak znalec I. J., H. v znaleckom posudku č. X/XXXX konštatoval, že na odstránenie stavebnej činnosti by boli potrebné špecifické práce, tak je zrejmé, že výsledok stavebnej činnosti predstavoval stavbu. Otázka odstránenia výsledku stavebných činností bola riešená iba preto, či tvorí výsledok týchto stavebných činností súčasť pozemku. Teda preto, či ho možno odstrániť bez toho, aby sa hlavná vec (pozemok) neznehodnotila.

31. Vzhľadom na to, že cesty a spevnené plochy predstavujú súčasť pozemku, tak bol správny záver súdu prvej inštancie o neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2012 v časti, v ktorej mali žalovaní nadobudnúť do svojho vlastníctva (bezpodielového) aj tieto cesty a spevnené plochy. V tejto súvislosti nemôže obstať ani poukaz žalobcu v odvolaní, že by ponuka na odkúpenie podielu žalovaných zo dňa 13.08.2013 opodstatňovala, že cesty a spevnené plochy sú stavbami a skutočne ich žalovaní v tomto čase aj vlastnili. Platí totiž, že „ak je súčasť veci predmetom právneho úkonu ako samostatná vec, nerobí táto právna skutočnosť zo súčasti veci vec samostatnú“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 26.08.2020, sp. zn. 24Cdo/1212/2020).

32. V konaní nebolo, preukázané ani to, že by žalovaní tieto cesty a spevnené plochy užívali, pričom súd prvej inštancie správne tento záver prijal v bode 37. rozsudku. Dôkazné bremeno ohľadom užívania týchto ciest a spevnených plôch ležalo na žalobcovi, pričom toto dôkazné bremeno neuniesol, preto súd prvej inštancie vecne správne zamietol žalobu (nad rozsah priznanej časti výrokom II.). Záver súdu o neužívaní sporných ciest a spevnených plôch pritom žalobca v odvolaní ani vecne nespochybňuje a nevyvracia. V tejto časti odvolací súd poukazuje na zhodné stanovisko v potvrdzujúcom rozhodnutí Krajského súdu Trenčín zo dňa 09.08.2023, č.k. 5Co/95/2022-260, týkajúcom sa totožných účastníkov a predmetu konania (nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, ale iné obdobie), ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol a v ktorom rozhodnutí odvolací súd konštatoval: „Žalobca nepreukázal, že žalovaní 1/, 2/ sú vlastníkami prístupových ciest a spevnených plôch A, B, E až I, vymedzených v znaleckom posudku č. XX/XXXX, pričom ani namiataná Ponuka na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu zo dňa 13.08.2013, v ktorej je obsiahnuté vyjadrenie žalovaných, že sú vlastníkami spevnených plôch, nepreukazuje bez ďalšieho nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetným spevneným plochám a cestám. Žalobca v konaní nepreukázal ani tú skutočnosť, že žalovaní v rozhodnom období reálne užívali stavby v ich vlastníctve (kravín, odchovňa mladého dobytku, žumpa), zapísané na LV č. XXX spolu s prístupovými cestami a spevnenými plochami (A, B, E až I), čo nevyplývalo ani zo zápisnice o obhliadke na mieste samom dňa 29.05.2019, kedy znalec nevedel bez pochybností jednoznačne prijať záver o užívaní predmetných stavieb vo vlastníctve žalovaných a s tým spojenými prístupovými cestami a spevnenými plochami v rozhodnom období.“

33. S poukazom na uvedené skutočnosti súd prvej inštancie vecne správne rozhodol aj napadnutým výrokom III. Vzhľadom na vecnú správnosť napadnutých výrokov II. a III. Súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách konania výrokom IV., preto odvolací súd v uvedených častiach rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP tak, že vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko ani jedna zo strán nebola v odvolacom konaní so svojím odvolaním úspešná.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).